

Önértelmezés és ítélet

Esterházy Péter és a Magyar Műhely kapcsolata

Fenyő Dániel

PTE BTK. magyar-történelem osztatlan tanári szak

fenyoda@gmail.com

Előadásomban Esterházy Péter és a Magyar Műhely folyóirat kapcsolatán keresztül vizsgálom a posztmodern és a neoavantgárd irodalom szétválaszthatóságának problémakörét. Kiindulópontom egy 1985-ös esemény: a Magyar Műhely kalocsai találkozásán mutatták be a lap 70. számát, amelyben lesújtó kritikát közöltek a laphoz addig közel álló Esterházy Péter *Daisy* című művéről. A kritikát elolvastva a szerző elhagyta a találkozót. Petőcz András ezt az eseményt a neoavantgárd és a posztmodern végleges szakításaként értékelte. Állítása árnyalható, ugyanakkor rámutat arra, hogy Esterházy indulásának elbeszélésében a neoavantgárd kontextusát is érdemes figyelembe venni. Az előadásban arra keresem a választ, hogy Esterházy művei a *Bevezetés a szépírodalomba* megjelenéséig milyen kapcsolódási lehetőségeket, illetve kihívásokat jelentettek a neoavantgárd, szűken értve a Magyar Műhely avantgárd művészeti elképzeléseivel szemben. Ehhez elsősorban az Esterházy-próza és a posztmodern neoavantgárd felőli recepcióját vizsgálom. A Magyar Műhelyben megjelenő posztmodern-kritikus beszédmód elemzésével láthatóvá válik, hogy a két irodalomtörténeti paradigma egy belső perspektívából tekintve milyen fogalmak és konfliktusok mentén különül el egymástól.